

berøttningen, naar Ministeriet og Kongen har stadfæstet denne, og vedkommende Professore have viist saa stor Interesse for denne Plans Gjennemførelse, at de af den Grund have givet Afkald paa et ikke ubetydeligt Tillæg til deres personlige Gage, som de kunde have, hvis Loven af 29de August 1862 vedblev at bestaae, saa forekommer det mig, at det vilde være urimeligt, om Folkethinget vilde modsætte sig, at en saadan Organisation blev bragt istand for den Betaling, som man alligevel kommer til at udrede til Kunstakademiet, uden at faae Planen endelig ordnet. Jeg er overbevist om, at, dersom der ikke gives en Stadfæstelse indirekte gennem Finantsloven og maaskee gennem denne Lov paa den Organisationsplan, som nu er forelagt, vil det komme til at koste langt Mere at faae den nye Organisation ved Akademiet bragt istand; det er derfor økonomisk rigtigt at gaae ind paa dette Lovforslag og ikke at lade sig hilde af den Anskuelse, som jeg ikke troer holder stik for en grundig Betragtning, at man skulde komme til en Selvmodsigelse ved nu at ophæve Loven af 29de August 1862.

S. Sage: Jeg vilde gjerne høre den høitærede Kultusministers Udtalelser, forinden jeg erklærer mig over, hvorvidt jeg for mit Vedkommende kan frasælde § 1. Dersom han anseer sig tilfredsstillet ved, at Loven af 29de August 1862 ophæves, og saaledes faaer bevilget 4500 Rd. ved Finantsloven ligesom det Dvrigte, der bevilges til Kunstakademiet, saa kan der ikke være nogen væsentlig Indvending fra Forslagsstillernes Side derimod. Jeg har konfereret med de øvrige Forslagsstillere, der ere tilstede, og jeg troer, at de ere enige med mig om, at man kan gaae den Vej. Jeg skal forøvrigt ikke indlade mig paa Sagens Realitet, jeg troer, at det var uheldigt, at den Bestemmelse, her er Tale om, blev sat ind i Loven af 29de August 1862, og det er ogsaa erkjendt af alle Udvalgets Medlemmer med Undtagelse af et, æret Medlem, som idag har talt i en anden Retning, men det kan jo være, at man i Tiden mellem første og anden Behandling af Sagen kan konferere, om § 1 skal

gaae ud, og saa maatte da ogsaa § 2 undergaae en Forandring.

Søgsbro: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde, at det var et Kompromis, som dengang var bragt tilveie, og at det derfor var i god Overensstemmelse med den fattebeholdne Beslutning, om man nu vedtog den foreliggende Lov. Dette forekommer dog ikke mig at være Tilfældet; thi, som han fremhævede, var der dengang to Ansøkelser, og det er den ene af disse, netop den, som dengang blev overvunden, der nu skal gjøres gjældende. Her er altsaa ligefrem foreslaaet, at man igjen skal indføre, hvad der dengang blev forkastet; thi, hvis man vil eftersee det Forslag, der forelaa til 3die Behandling, vil man finde, at det omtrent er det samme, som her staaer i § 1, kun at, medens her er nævnt Tilskud til den i Finantsloven bevilgede Sum, var der hele Summen optagen med 14,500 Rd., en Sum, der iøvrigt er meget mindre end den, der nu er Tale om, men med Hensyn til Formen er det det Samme. Hiint Forslag blev netop ikke endelig vedtaget, fordi der som sagt var en anden Ansøvelse, der var stærk nok til at sætte sin Mening igjennem. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst sagde, at det skulde have Betydning for os, at alle Vedkommende nu vare blevne enige, og at de havde gjort saa store Opoffrelser, at vi billigviis burde give efter og tage Hensyn til deres Ønsker, saa er dette Noget, som ganske vist kan have sin Vægt, men som dog forekommer mig ikke i dette Spørgsmaal kan blive afgjørende. Det er naturligt, hvad vi saa ofte have seet, at de forskjellige aandelige Instituter her i Landet have en vis Sky for at komme i Berøring med Rigsdagen, at de frygte Indgrib herfra, fordi de vide, at der ved disse Instituter er saa Meget, der er overleveret fra den ældre Tid, og som de, der nu engang ere opvojede og indlevende i, kunne være tilfredse med, men som det ikke er rimeligt, at Rigsdagen just altid vil finde sig fyldestgjort ved. Derfor kan det meget godt være, at netop Udsigten til, at Rigsdagen her kunde gribe ind i Forholdet, har fremkaldt en Enighed, som maaskee ellers ikke